

устойчивото ѝ развитие. Това е едно от най-големите предизвикателства пред икономиките на Европейския съюз (ЕС) и на света. Статистиката като наука и практика заедно със съвременните информационни технологии е интегрирана в цялостния процес на устойчивото развитие на ЕС и на света. В настоящата статия предмет на разглеждане е предложението на авторката за създаване на тематичен, респ. динамичен, или ГИС атлас на тема "Околна среда в България". Използваните географски информационни системи (ГИС) като бързо и удобно средство за създаване на атласи трябва да бъдат прилагани много внимателно и професионално от гледна точка на съвременната атласна картография, която е тяхна основа и методика още от самото им въвеждане в практиката.

АТЛАСЪТ КАТО ОСОБЕНО КАРТОГРАФСКО ПРОИЗВЕДЕНИЕ

Според станалата класическа дефиниция за атласа, дадена от Берлянт още през 1970 г. (Берлянт, 2002), "Атласът е систематичен сборник от карти, изпълнен по програма като цялостно произведение и издаден във вид на книга или комплект от отделни листове. Той не е прост набор от карти с общо заглавие, а система от взаимно свързани и взаимно допълващи се карти". Според съдържанието си атласите се разделят на 3 основни групи: общогеографски, тематични и комплексни. Тематичните атласи се делят според Сваткова (2002) на 2 групи:

- физико-географски, или *атласи на природните явления*;
- социално-икономически, или *атласи на обществените явления*.

Еколого-географските атласи като специфичен вид комплексни атласи се разделят според Берлянт (2002) на следните 5 вида:

- атласи на факторите на въздействие върху околната среда и отделните нейни компоненти;
- атласи на последствията от въздействието и замърсяването на околната среда;
- атласи на екологичните ситуации;
- атласи на условията за живот на населението;
- атласи на екологичната безопасност.

Комплексните атласи с ресурсно и екологично съдържание са от голямо значение като показатели за развитието на науките за Земята и обществото и за успехите на атласната картография като наука. Такива са руските атласи "Природа и ресурси на Земята" и "Екологичен атлас на Русия"; докладът атлас със 139 тематични карти, т.е. докладът на ЕЕА Добржиш (Europe's Environment, 1995) за околната среда в Европейския съюз, като териториално и информационно са включени и новоприсъединените през 2004 г. държави и страните, кандидат-членки - България и Румъния; канадските атласи "Environment" и др.